

skaffe Udvalget den Hjælp i Aar, som Hans Ekscellence ikke vilde skaffe det i Fjor. Jeg vil her ved første Behandling udtale det Haab, at Forslaget ikke bliver til Lov i den foreliggende Skikkelse.

Svend Høgsbro: Af de Udtalelser, som jeg tillod mig om denne Sag i de to foregaaende Samlinger, vil det for dem, der erindre dem, være bekendt, at jeg ikke deler det ærede Medlems Syn paa denne Sag. Jeg er i det hele og store en Tilhænger af Forslaget, som det foreligger. Jeg skal ikke her for mit Vedkommende genoptage Forhandlingen herom, men kun henvise til mine Udtalelser fra den Gang. Men det ærede Medlem gik i sit Referat af det, der var passeret i Udvalget i Fjor, noget videre end strengt berettiget, i alt Fald kunde det misforstaaes. Det ærede Medlem sagde, at man „enedes om“ at afsende denne Skrivelse til Justitsministeren, som han citerede; det skal jeg ikke protestere videre imod; men man maa i alt Fald ikke forstaa det saaledes, som om man enedes om, at man kun paa det Grundlag, der antydedes i Skrivelsen, ønskede Sagen fremmet. Det er klart af mine Udtalelser, at det kan ikke have været min Mening; jeg har intet mod at fremme Sagen paa det foreliggende Grundlag. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at efter det afslaaende Svar, som man havde faaet fra Ministeren, var der i Udvalget „ingen Stemning for“ at omarbejde dette Forslag, er det heller ikke korrekt allerede af den Grund, at skønt jeg var Medlem af dette Udvalg, har jeg ikke før i Dag haft Anelse om, at der overhovedet var kommet noget Svar paa vor Skrivelse af 3dje Februar.

Alberti: Da dette Lovforslag første Gang viste sig her i Tinget, advarede jeg Tinget mod Forslaget, og denne Advarsel vil jeg gentage. Jeg kan ikke se anderledes paa Forslaget, end at det i høj Grad vil vanskeliggøre den ret rene og klare Opfattelse, der nu hersker paa det paagældende Omraade. Jeg ser i Lovforslaget nærmest et Forslag, som er bestemt til at begunstige Sagførerne, hvad det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) ogsaa var inde paa, og det er noget, jeg paa ingen Maade kan være med til. Vi have nu en velforstaaelig Regel her i Landet, som vi have befundet os godt ved i noget over 200 Aar; og jeg tror ikke, at der er nogen som helst Grund til at forandre den. Jeg har ikke, før dette Forslag første Gang fremkom, mærket

nogen som helst Stemning i Befolkningen for, at der skulde lovgives paa dette Omraade, og jeg har ikke, siden det fremkom og indtil nu mærket nogen Begejstring i Befolkningen for at faa det fremmet. Jeg tror som sagt, at Lovforslaget vil gøre en nu nogenlunde ren og klar Sag ganske overordentlig indviklet, og jeg skal derfor anbefale at være meget forsigtig med dette Lovforslag.

Justitsministeren (Rump): Ja, hvad den sidste ærede Taler fremdrog, forstaaer jeg overmaade godt, det kan jeg anse for fuldstændig berettiget, men Konklusionen deraf er jo nærmest, at man skal nægte Lovforslaget Overgang til anden Behandling for at spare sig unyttigt Arbejde. Til det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) maa jeg derimod sige, at jeg har ondt ved at forstaa ham. At Lovforslaget for Lægfolk præsenterer sig som uklart, kan jeg overmaade godt forstaa. Det kan ikke undgaas ved en Lov af denne Karakter, og det vil overhovedet gælde for overordentlig mange Loves Vedkommende. Særlig naar der er Tale om processuelle Materier, kan det ikke undgaas at benytte sig af saadanne juridiske Terminologier, som det ærede Medlem besværede sig over, Terminologier, som man, saaledes som Viden-skaben har udviklet sig, har faaet gennem det latinske Sprog og ogsaa paa anden Maade. Men hvad der forbavser mig, er hans Motivering af sit Standpunkt. Nu har jeg snart i 20 Aar været Rigsdagsmand, men aldrig har jeg hørt den Motivering af, at man ikke skulde kunne have Lyst til at behandle et Lovforslag. Jeg tvivler paa, at man nogen Sinde tidligere har tilstillet en Minister, der har forelagt et Forslag, der er blevet behandlet i det andet Ting, vedtaget der og forelagt her i den saaledes vedtagne Skikkelse, det Spørgsmaal, om han skulde være villig til at gaa med til en Begrænsning af Indholdet, nemlig med Hensyn til en Del af Fristerne og med Hensyn til en Forandring i Bevisbyrden uden en Gang at betegne, hvad der skulde forstaaes ved en Forandring i Bevisbyrden. Jeg tvivler om, at det ærede Medlem rigtig har tænkt den Tanke igennem, ved Lov at forandre Bevisbyrden. Jeg tror, det giver sig ad logisk Vej, hvem det er, der har Bevisbyrden. Det er kun undertagelsesvis, at vi have en Lov, der giver Regler for Bevisbyrden, navnlig ved Anvendelse af Partsed; men at man paa dette Grundlag skulde stille Fordring om at skrive Lovforslaget om og indskrænke det,